

Вѣстникъ „Смѣшлю“

Излиза всяка Сѣбота.

Редакцията и Администрацията ся
намѣрватъ въ печатницата на в.
„Българско Знаме“ при
Издателя и Отговорника:

Ив. Дочковъ.

Единъ листъ: едно грошче.

С М Ъ Ш Л Ю .

Цѣната на „Смѣшля“ е:

За цѣла година:
въ южна България 2 рубли нови
въ север. България 2½ руб. нови
За 6 мѣсеци:
За отсамъ Балкана 5 франка.
За отгатиъ Балкана 6 лева
Така и за другитѣ България, кои-
то сѣ извънъ отъ нашия синуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

ЗИМНИТЪ СЪДЪБНИКИ И
ДРЪМКИ.

Ха-ха-ха-ха! Ето ни вече прѣвъ Коледни пости, прѣвъ голѣмитѣ ноци! Ето ни по сѣдѣнкитѣ, а съ насъ заедно ужъ и прозѣвкитѣ и дрѣмкитѣ! Тююю брѣ! че какви пѣкъ и колкѣви голѣми ноци! Спи ли се толкова врѣме, толкова часове, ако да нѣмаше тѣзи хубави и забавителни сѣдѣнки! Мѣхъ да е човѣкъ, пакъ не е възможно да се търкала цѣла ноцъ, и сѣнѣтъ, това утѣшение на мислитѣ, да бѣга като плашило отъ очитѣ му! Влѣзъ въ селата — сѣдѣнки; влѣзъ въ градоветѣ — сѣдѣнки; влѣзъ въ столицата — още по-голѣми, още по-забавителни и още по-благородни и коптешки сѣдѣнки. На всекъдѣ ноцѣта обрѣкѣта на денъ, на всекъдѣ салони освѣтлени, на всекъдѣ глѣчки, разговори, пѣсен, свирни, прѣдставления, балове; на всекъдѣ тишината въ безпокойствие. И въ келийкитѣ даже на прочугитѣ старци Израйлеви, на които лѣжението е спасението, и тамъ тишината и ноцното мълчание страдатъ. Напраздно горкий Морфей подскача съ легкитѣ си крилца и се мъчи да затвара клѣпкитѣ на тѣзи безсънни сжщества! Напраздно дръвѣка прѣспивателната си китара и лира да ги умайва! Никой го не чува, никой го не слуша, никой му се не покорява!

По селата попрѣлки и тлѣки съ хурки, съ чекрѣци, съ станове, съ дараца а най-главното съ любовни пѣсени и хора, отъ гдѣто дѣйствието на взаимнитѣ усмивки на младитѣ ги прѣвожда и впряга въ хомотѣтъ на съпружеский животъ. — По градоветѣ отчасти горѣказаното а отчасти вечерни училища се виждатъ, гдѣто безкнижнитѣ се учатъ на книга. А въ столний градъ само не е така! Тамъ други сѣдѣнки, други сборове, други тлѣки! Тамъ други мисли, други кроежи, други математически смѣтки! Тамъ по-младитѣ и по-незрѣлитѣ прѣкарватъ безсънието си по кафешантанитѣ; а по-старитѣ и по-зрѣлитѣ по освѣтденитѣ собствени салони заняти и прѣзаняти съ политическитѣ сплетни и обстоятелства.

Горкий Морфей докаченъ и по-

бърканъ отъ това смущение на тишината, намислилъ да даде прошение на Аренагѣтъ, нѣ като видѣлъ, че и тамошнитѣ дневни посѣдѣлковци, ноцѣ ставатъ *хвърчащи прилѣпни* и *зловѣщи бухали*, отчаялъ се и надръндилъ гайдата. Въ това врѣме ето че изненадѣйно съзрѣлъ нашъ Смѣшля да се шура изъ тъмнитѣ и го попиталъ: а бе, Бай Смѣшльо, защо ме пѣдите така отвѣкѣдѣ? Ахъ понѣ ти нѣдѣй става глухъ на алатоструйната ми лира! Кѣдѣ ходишь и кѣдѣ сновешъ такъвъ по това най-приятно врѣме на ноцната тишина? Нашъ Смѣшлю, като се искискалъ, отговорилъ му: — Остави се, побратиме, и прости ме колкото за сега! Тамъ дѣто бѣхъ нашихъ се *бол-болъ* съ чай и закупнихъ пѣлни *дисаги* новини! Единийтѣ дисагъ е пѣленъ и прѣпѣленъ съ новини отъ освѣтленийтѣ салони на хвърчащитѣ прилѣпни, а другийтѣ е патъканъ и прѣтъканъ съ кросно пакъ съ новини, нѣ отъ тъмно-освѣтленийтѣ салони, или по-добрѣ да кажъ отъ голѣмото гнѣздо на зловѣщитѣ бухали. Олеле майчице, още ми тупа сърдцето отъ страхъ, насмалко щѣше да ми се пукне жлъчката отъ страшиитѣ и голѣмитѣ очи на бухалитѣ, тѣ стоятъ и поглѣдватъ страшно; тѣхнитѣ разисквания се въртятъ все около добротото за народѣтъ, а повече смѣтатъ за мърши та да си понапѣлятъ празнитѣ гуши. Тѣ се чудятъ и маятъ какъ да поставятъ та да исхващатъ дързовититѣ прилѣпни, които се спущатъ и ги кѣлвятъ отпотаино. Нѣ напраздно, защото прилѣпитѣ сѣ многобройни и хвърчатъ по-силно отъ тѣхъ та не могатъ да имъ станѣтъ жертва. Азъ бѣхъ и при хвърчащитѣ прилѣпни, отъ които се сдобихъ да си хванѣ единъ та да се лѣпятъ хората около менѣ. Тѣхнитѣ пѣкъ сежкания и оплаквания сѣ противъ зловѣщитѣ бухали. Тѣ дирятъ денонощни срѣдства или да се сприятелятъ, или да ги искоренятъ. Нѣ кой ще излѣзе побѣдителъ то е още неизвѣстно нѣщо. Чуденъ свѣтъ е настанѣлъ наистина! а още по-чудни сѣ нашитѣ *голѣми кефѣлета*! Всички сѣ се уприличили на *криви-раци*: едни сѣ опѣдили къмъ Истока, други навирили опашка къмъ срѣдата, а трети сѣ трѣтили по дири-

тѣ или на единтѣ или на другитѣ. Нѣ азъ прѣдвиждамъ, че сѣтнината ще бѣде лоша както за единтѣ, тѣй и за другитѣ; защото единтѣ гонятъ вѣтрѣ, а другитѣ димъ. Тамъ гдѣто се дими или пуши, тамъ вече има искра огнь, и чака вѣтрѣтъ да я раздуха та да пламне; и кой ще изгори тогава? Дали тѣзи, които сѣ турили искрата, или тѣзи, които духатъ да я подпалятъ да пламне? Ха-ха-ха-ха! ни единъ отъ тѣхъ! ще изгори пакъ народнийтѣ плѣвникъ! . . . На тѣзи послѣдни думи Морфей се подсмѣхналъ, прѣгърналъ нашъ Смѣшля, засвирилъ му сладко-сладко:

Мечката излѣзла с' цѣлъ на ловъ
Ужъ лисицата да хване;
А лисицата изрила ровъ
Меци ужъ кума да стане.

Меца на лисица думаше:
Я ила да тя погала,
А лисица ѝ отговаряше,
Я ила да тя похваля.

Тѣ догдѣто се тѣй мамахъ
Заякъ прѣдъ тѣхъ се опери,
Тѣ тозъ часъ му се заклапяхъ
В' ровъ догдѣто се намѣри.

На тази пѣсенъ Смѣшлю се много вдѣлбочилъ да размишлява, цото отъ многото мисленне Морфей сполучилъ да го прѣсепи за да не изважда салонскитѣ новини по възнѣ, та съ това да смущава *партиотитѣ* и *политикаритѣ*.

Изъ Смѣшлювий дневникъ.

Законопроектитѣ за углавното сѣдопроизводство и за прѣобрѣщанieto чифлицитѣ въ свободна собственостъ сподобихъ се прѣди нѣколко дена да влѣзѣтъ въ хамамѣтъ. Съ какви бухалки ще ги бухатъ на *гюбекъ-таши* ние незнаемъ, само знаемъ, че бухалкитѣ се испотрошиха по другитѣ законопроекти, та за горнитѣ не останѣхъ. Освѣнъ това, и водата е истинала, защото хванѣ да се мръкнува.

Е, прѣкрѣстѣте се вече Хюлбенци и Хюлбенки. Градский Сѣвѣтъ натура вече клонцитѣ. Водата скоро ще протече, и вие ще се отгървете вече отъ тѣзи грозни и страшни гласове на *сакаджитѣ*. За това прѣбързайте да дадете мило за драго да имъ се наплатите

за да ви не чукатъ отпослѣ вратата и да ви безпокоятъ.

Бюджетарната комисия на хамамътъ дѣятелно работи. Нейната икономическа точка зрѣние ще удари мнозина посѣдѣлковци. Много *абаджии, балжкци, червишци, пахаджии, хелваджии, терзии, шкелбеджии* ще захвацатъ пакъ първийтъ си занаятъ.

Смѣшлю подушаше такова едно даване оставка отъ Г-на Дир. на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, нъ не го вѣрваше. Сега едни казватъ че е истина, други викатъ, че е лъжа. Едни вѣрвай, други не вѣрвай. Комуто се е искало това, той е испустижлъ тази опасата лъжа, и догдѣто да се завърне у тѣхъ си, и тѣй я даже повѣрвалъ.

Смѣшлю моли дописницитѣ си, като го мислятъ за *Тонко и царвуланъ*, да му не пращатъ и по-тонковски и по-царвулановски дописки, съ които да го принуждаватъ на старо врѣме да си прави хвърчила и да си играе като дѣте съ тѣхъ.

Спорѣдъ слухове всичкитѣ градски и селски кметове, които бѣлѣжали работитѣ си на *рабоши* щѣли да се свалятъ и да се замѣстятъ отъ други, които имали свидѣтелства отъ 4—5 класеъ. Тази мѣрка щѣла да се земе по оплакване отъ страна на съдебнитѣ комисари.

Всичкитѣ чиновници отправяли благодарителни адреси до Об. Събрание за свалянето на платкитѣ имъ.

Мнозина прѣводачи на книги желаятъ да се научатъ: кога Дирекцията на Просвѣщението ще даде обявление кои книги сѣ полезни за прѣвождане?

Единъ телеграфистъ пита: до кога ще стои все въ III-ий разрядъ; когато други по-невѣжи и по-скорошни отъ него на служба се възвишаватъ на II-ий разрядъ?

На единъ префектъ като му дошло искушение да си надѣне руский *мундиръ*, а нѣмско *кени*, пита дали ще му мяза тази униформа? — Като на свиня звѣнецъ.

Съ радостъ се научава Смѣшлю, че публичнитѣ домове ще се унищожатъ, и отсега нататкъ градскитѣ съвѣти нѣма да издаватъ позволителни билети за распространението на челоуѣкоубийственний развратъ. Тази мѣрка нѣма да допадне на мнозина, нъ послѣ ще се усѣтятъ, че е за въ тѣхна *физическа и морална* полза.

Изъ Княжеството.

Нѣма вече никакво съмнение, че консерваторитѣ ги е втрѣсело за несполуката имъ въ Нар. Събрание! Русчешкото приключение т. е. арестуването и освободяването на Г. Д. Цанковъ то станало или на *шега* или по *янглшижкѣ*. Или тѣй, или инакъ, фактътъ е, че народний поборникъ за свободата минж, прѣзъ стржгата на консерваторскитѣ интриги. Нъ и то нищо. Либералцитѣ и този пжтъ трѣбваше да пеншатъ горчивата чаша за доброто на отечеството си. Смѣшлю погледна на това ново приключение като на обикновенно нѣщо, и за това му истрѣси едно ха-ха-ха-ха! като се прѣкрѣсти дано още веднажъ да не би се повторилъ подобенъ *янглшижкѣ*; защото еднажъ гърне на вода — дважъ гърне на вода, на третий пжтъ ще са строши.

Този ударъ на либералцитѣ е като китка цвѣтъ, нъ другийтъ е истенский ударъ и ударъ почти смъртоносенъ! Спиранието на «Свѣтлина» за 4 мѣсеци то прѣнеча всѣка сила на либералцитѣ. Тѣ остаятъ безъ органъ, тѣмъ имъ са свързватъ ржцѣтъ и устата, тѣ остаятъ бездушни бездѣйствени! Затаянсполука на консерваторитѣ стои имъ са едно *аферимъ* и то *аферимъ* отъ голѣмото добруто, отъ голѣмата клѣчка! «Българский Гласъ» той се поер. . . . отъ радостъ. Той тържествува и ликува съ двѣ кърпи въ ржцѣтъ а съ четири колони въ вѣстника си. Той би посвятилъ и всичкитѣ си колони на тази радостъ и на тази сполука, ако да не бѣше му се строшило перото, и ако да не бѣ му исхвъркналъ умътъ изъ мозъкътъ. Той не може да се побере въ кожата си, той глѣда на лапавица, очитѣ му прѣмрежени, краката му залитатъ, а изъ крачолитѣ на колонитѣ му тече побѣда.

Хаджисеновъ освѣнъ титлитѣ *кметъ-придиримачъ-скубачъ*, тѣзи дни се е сподобилъ да си присвои и още една по-благородна и по-чорбаджиска — *агитаторъ потаецъ*. Той си е зелъ и двѣ *машини* и ги е поставилъ въ *Българский клубъ* едната да *весели*, а другата да бас на *бобъ*; и оттова едната се вика Веселновъ, а другата Бобевски. Въ този «клубъ» денъ и ноцъ се сбиратъ гдѣ да си сж *ржждяса ли мухтари*, останжли отъ Султанъ Махмудово врѣме, гдѣ да си сж *бакали, фурнаджии, искиджии, багчеванджии* и пр. Съ такива интриги се печелятъ изборитѣ! Въ такива касаби се прѣливатъ умоветѣ на простото население. Това се дума свободни избори. Срѣщата на Г-нъ Балабанова съ Г. Цанкова е била твърдѣ задоволителна. Рѣшенето имъ е било пакъ да не зиматъ никакво участие въ изборитѣ. Нъ до колко е то умѣтно и благонадѣжно Смѣшлю го оставя на всички либералци да го обездятъ. Смѣшлю и другъ пжтъ се произнесе, че пжтъ за спасението на отечеството не е този, за това си омива като Пилата ржцѣтъ и казва: *се чоловікъ!*

Нашътъ Гьоргаки Бей Вълковичъ поради голѣмитѣ услуги къмъ отечеството си се сподобилъ да приеме орденъ св. Александръ III степенъ. Той щѣлъ да се затвори тѣзи дни самоволно въ кщцата си и да го еравнява или тегли съ услугитѣ си. И ако натегнатъ услугитѣ му щѣлъ да иска другъ по голѣмъ, ако ли пжкъ излѣзжтъ *искикъ*, щѣлъ да го върне тада нека по-малкъ. Мѣжду нашитѣ страни на Княжеството има и други добри, които не

можтъ да не прѣвлечатъ вниманието ни, и то е: доброто устройство на войската. Смѣшлю като съобщава тѣзи новени подекача съ радостъ, и похвалява въ това отношение Н. Височество за гдѣто неотдѣля окоото си отъ тази жизненна сила на отечеството. Нека се оглѣтатъ нашитѣ Румелийски военни сили и да закрийтъ лицето си отъ срамъ.

Смѣшлюво пророчество

Учение.

Тако глаголетъ Смѣшлю: И бистѣ въ дни сия смущение голѣмо въ градъ Пулпуденъ, иже толкуется *Хюлбъ* или *Плодингъ*, или *Плодигъ* или *Пулпудева* и Смѣшлювски *Полодигъ*. Хамамътъ се мжчеше да събира своитѣ пиленца, нъ тѣ бѣгахъ едно насамъ друго нататкъ. Следъ това чу се гласъ страшенъ, гласъ, койго приличаше повече на таласжмский, отколжото на човѣшкий. Тойжъ гласъ бѣлѣжяше слѣдующитѣ думи: мужіе начальници и помазанници векую раздраете дреха народная? векую возстахте еднъ на другий? . . . На тойзи гласъ чу се отговоръ, койго се носеше по вжтрѣшнитѣ крила на едно животно, което приличаше на единъ орелъ: иже хочеть раздирети дрѣху народную анатима да будетъ нишъ, присно и во вѣки вѣковъ. Аминъ! Внимайте убо синове Пулпуденски, защото пжтътъ по който сте тръгжли, е пжтъ тръгливъ и краката ще ви ся набодятъ! Внимайте убо начальници и помазанници, защото двама когато се каратъ, третийтъ се ползува. Внимайте убо народни вожди, защото ще дойде врѣме, когато ще викате: Господи, Господи, нъ гласеть ви ще остае като гласъ воиноцаго въ пустинѣ! Когато запицятъ и захвучатъ Западоюго-срѣднитѣ вѣтрове и ви навѣятъ и набухатъ различни заразителни болести, тогава ще видите кой докторъ или кой билиаринъ е по-искусенъ. Внимайте убо и бдите да не паднете въ искушение. Fortes fortuna adjuvat.

Хубавицата

Басня изъ Смѣшлювата бочва.

Едно врѣме имало една мома много хубавица. Тя се прочула до толкова, щото всѣкий би далъ мило за драго само и само да се сподоби да я види. Тя за да възблагодари зрителитѣ си имала обичай два пжди въ годината да ги събира и да имъ се явява въ цѣлата си хубость, красота и свѣтлость. На двама отъ зрителитѣ имъ сж прищѣло да я земжтъ за жена, нъ като несмѣляли лично да ѝ прѣдложатъ, тѣ натоварили двама свои ратаи. Нъ трѣбба да ся знае, че тѣзи двама кривли еднѣ отъ другий мнѣнията си и желаніята си. Двамата ратаи отишли въ града на момата, хванжли си тамъ постоянни квартири и чакали врѣме за да ѝ прѣдложатъ. Тѣ безъ да се знаятъ единъ другий единътъ сполучилъ да се сприятели съ нѣколко души отъ домашнитѣ ѝ; сжщо и другийтъ сполучилъ да привлече и той останжлата частъ къмъ себе си. Единътъ се хвалилъ, че господарьтъ му е много добъръ и свободолюбивъ, сжщо правялъ и другийтъ. Момата като се научила за всичко това, помислила и рѣкла: и двамата сж за мене страшни, и двамата може да ме ласкаятъ. За това азъ ще кажъ на домашнитѣ си, отъ които едни ми хвалятъ едного, а други другигото, че нѣма да земж ни едного отъ тѣхъ, нъ ще си живѣя тѣй, както

